

[Jουλ.-Madsen.]

klage sig over. På en kongres, der har været afholdt for skandinaviske militærnægtere, blev det netop understreget, at vi i Danmark har den lempeligste ordning for militærnægtere, der findes i de nordiske lande og måske findes i noget land.

Jeg vil også gerne understrege, at det stadig er sådan, selv om man ikke længere hjemsender indkaldte værnepligtige til fornyet session, hvis de ønsker sig indkaldt til civilt arbejde, at hvis der er værnepligtige, der er velfærdstruede, så gælder der stadig den regel, at velfærdstruede værnepligtige kan hjemsendes og vil blive hjemsendt, eventuelt helt blive fritaget for militærtjeneste.

Jeg må endvidere understrege, at det er ikke sådan, at det kommer bag på nogen, at de skal aftjene deres værnepligt, ej heller kommer det bag på nogen, at de har mulighed for at melde sig til civilt arbejde. Allerede 3-4 måneder før indkaldelsen bliver de værnepligtige i en pjece, der hedder „Session og indkaldelse“, gjort opmærksom på forholdene og gjort opmærksom på, at de kan ansøge om at blive overført til civilt arbejde. Derefter har de ofte fra et til halvdandet år yderligere at betænke sig i, inden indkaldelse finder sted. Og med den, man kan ikke ligefrem sige stiltfærdige, agitation, der føres fra militærnægternes side, er det jo ikke sådan, at de unge indkaldte i det lange tidsrum er uden påvirkning. Jeg har vel lov til at sige, at de på alle mulige måder bliver oplyst om, at de har muligheder for at undrage sig militærtjenesten, hvis de vil.

Jeg synes, det er rimeligt, at de unge, der, efter at de er underrettet om tingene — nu skal vi heller ikke gøre Danmarks ungdom ringere, end den er — og efter at de har haft betænkningstid nok, beslutter sig til at lade sig indkalde, så, når de bliver indkaldt til militærtjeneste, gennemfører deres tjeneste på linje med, heldigvis da, det store flertal af Danmarks ungdom.

Jeg finder det ejendommeligt, at hr. Kurt Brauer i forbindelse med sit forslag ønsker, at forslaget skal gå direkte til anden behandling. Det er altså et rent paradeforslag, hr. Kurt Brauer kommer med. Hvis hr. Kurt Brauer tog sit forslag alvorligt, måtte han da ønske, at det fik en udvalgsbehandling. Jeg må stille hr. Kurt Brauer det

spørgsmål, om han da ikke ønsker sit forslag behandlet, når han ønsker, at det skal gå direkte til anden behandling. Hvis forslaget skal tages alvorligt, er der, som også fremført af hr. Kjeld Olesen, der dog støttede forslaget, mange hensyn at tage, mange ting at tage i betragtning, og derfor finder jeg det ejendommeligt at henvise det direkte til anden behandling. Jeg må afvise dette forslag fra hr. Kurt Brauers side og vil i øvrigt også afvise selve forslaget til folketingsbeslutning.

Kristen Østergaard: Venstre er enig med regeringen i at afvise socialistisk folkepartis forslag til folketingsbeslutning om at lovfæste adgangen for værnepligtige til at blive overført til civilt arbejde efter møde ved forsvarret. Den store stigning i tallet af værnepligtige, der nu efter det oplyste begæres overført til civilt arbejde efter møde ved forsvarret, viser tydeligt, at denne undtagelsesmulighed, man kan næsten sige venlighedsventil, der har været, er blevet misbrugt, og derfor må den stoppes. Jeg finder det rimeligt at forlange, at de værnepligtige må beslutte sig før sessionen, om han vil være militærnægter eller ej. Ingen såkaldt demokratisk ret er gået nogen for nær ved en sådan fordring. Jeg giver ikke meget for de pågældendes religiøse og moralske samvittighedsgrunde, når beslutningen om at blive militærnægter først tages efter mødet ved forsvarret.

Efter min opfattelse — dér kan jeg egentlig være enig med hr. Kjeld Olesen — burde det aldrig have været tilladt at blive militærnægter af de såkaldt politiske grunde. Der er næppe tvivl om, at når militærnægternes antal er steget så meget i de senere år, så står det ikke i forbindelse med, at de værnepligtige er blevet mere religiøse eller mere moralske, eller at deres samvittighed er blevet mere følsom, men tendensen har snarere sin årsag i det, som jeg nævnte før, at man kan blive militærnægter af såkaldt politiske grunde. Bag denne motivering kan der jo skjule sig mange mærkelige bevæggrunde.

For det andet skyldes stigningen i antallet af militærnægtere, som hr. Kjeld Olesen også var inde på det, at udstationeringsmulighederne, som i og for sig er en fornuftig ordning, er blevet så rigelige og gode og behagelige og interessante, at det ligefrem